

201502338

Zorginstituut Nederland

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

12 MEI 2016

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Pakket

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 89 59

Contactpersoon

0530.2016058493

Datum 11 mei 2016
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2016047877

Onze referentie
2016058493

Uw referentie
G47 201502338

Uw brief van
11 april 2016

Geachte voorzitter, commissie,

Inleiding

U hebt op 11 april 2016 aan Zorginstituut Nederland (hierna: het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de verstrekking van een ADL-hond. Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Toepasselijke zorgverzekering

In dit geschil zijn de volgende bepalingen van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering van belang.

- Artikel 34 van de zorgverzekering omschrijft de aanspraak op hulpmiddelen met verwijzing naar het Besluit zorgverzekering (Blz), de Regeling zorgverzekering (Rzv) en het Reglement Hulpmiddelen, behorende bij de zorgverzekering.
- Een ADL-hond is een hulpmiddel als bedoeld in artikel 2.12 van de Rzv.
- In het Reglement Hulpmiddelen zijn nadere voorwaarden gesteld aan het verkrijgen van hulpmiddelen.

Dit komt overeen met hetgeen daarover bij of krachtens de Zvw is bepaald.

Medische beoordeling

Voor een medische beoordeling van het geschil heeft de medisch adviseur van het Zorginstituut kennisgenomen van de stukken. Op basis van het dossier deelt de medisch adviseur het volgende mee.

Situatie verzoekster

Verzoekster geeft aan dat zij door verschillende aandoeningen energetisch beperkt is, beperkte spierkracht heeft en rolstoelafhankelijk is. Zij krijgt dagelijks thuiszorg voor persoonlijke verzorging voor het aandoen van (hand)brace en steunkousen, aan- en uitkleden en verpleging voor (blaas)stomazorg. In het weekeinde neemt de partner van verzoekster de zorg over.

Taken waar de ADL-hond bij kan helpen zijn het aanreiken van zaken zoals boodschappen en spullen oprapen van de vloer. Ook zou de hond de was in- en uit wasmachine/droger kunnen halen, gordijnen openen/sluiten en helpen bij het aan- en uitkleden. Verzoekster geeft aan dat de ADL-hond de thuiszorg met 2,5 uur per week kan verminderen.

Behandelend revalidatiearts bevestigt dat sprake is van een progressieve spierzwakte aan armen, been en rug door een onbekende oorzaak waardoor zij rolstoelafhankelijk is.

Afwijzing verweerder

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat niet vaststaat dat de ADL-hond een vermindering oplevert van de zorgondersteuning en dat de hond een substantiele bijdrage levert aan de mobiliteit en de algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen.

Verweerder heeft op basis van een huisbezoek geoordeeld dat verzoekster zelfstandig kan zorgen voor drinken en lunch. Een ADL-hond zal het beroep op thuiszorg niet verminderen, alleen voor de mantelzorg zou een ADL-hond een vermindering van de zorg opleveren. Daarnaast zijn andere oplossingen niet onderzocht.

Nader onderzoek

Een indicatie voor een ADL-hond ten laste van de basisverzekering bestaat indien inzet van de ADL-hond een substantiele bijdrage levert aan de mobiliteit en de algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen van een verzekerde, dusdanig dat hierdoor het beroep op zorgondersteuning vermindert. Het gaat hierbij om een substantiele afname van professionele zorg en/of van mantelzorg.

Verweerder heeft geen onderzoek gedaan naar de vraag in hoeverre een ADL-hond naar alle waarschijnlijkheid de zorg (thuiszorg en/of mantelzorg) voor verzoekster zal verminderen en of er inderdaad alternatieven zijn die de zorg voor verzoekster zullen verminderen.

Een en ander dient nader onderzocht te worden, bijvoorbeeld door de concrete beperkingen van verzekerde, de hierbij benodigde (al dan niet professionele) zorgondersteuning, de eventuele mogelijke alternatieve voorzieningen/hulpmiddelen en het beoogde doel van de hulphond gestructureerd naast elkaar in kaart te brengen.

Juridische beoordeling

De vraag die beantwoord moet worden is of verzoekster in dit geval aanspraak heeft op verstrekking van de gevraagde ADL-hond.

Zorginstituut Nederland
Pakket

Datum
11 mei 2016

Onze referentie
2016058493

Zorgverzekering

In artikel 34 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is bepaald dat een verzekerde aanspraak heeft op hulpmiddelen zoals genoemd in het Bzv en de Rzv.

De aanspraak op een ADL-hond valt onder artikel 2.12, eerste lid, onderdeel b Rzv: Uitwendige hulpmiddelen gerelateerd aan stoornissen in het bewegings-systeem; hulpmiddelen ter compensatie van beperkingen bij het gebruiken van hand en arm.

Artikel 2.1, derde lid, Bzv bepaalt dat een verzekerde slechts recht heeft op een bepaalde vorm van zorg of een bepaalde andere dienst, voor zover hij daarop naar inhoud en omvang redelijkerwijs is aangewezen.

Volgens het Reglement Hulpmiddelen bestaat er in beginsel aanspraak op een ADL-hond, als de inzet van de ADL-hond een substantiële bijdrage levert aan de mobiliteit en de algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen van de verzekerde, dusdanig dat de zelfstandigheid wordt vergroot en het beroep op zorgondersteuning vermindert.

Dit strookt met de toepasselijke regelgeving.

Nader onderzoek

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken. Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en het advies van de medisch adviseur, is het Zorginstituut van mening dat niet zonder meer vaststaat dat verzoekster wel of niet aanspraak heeft op de gevraagde ADL-hond.

Het Zorginstituut is daarom van mening dat, met inachtneming van de opmerkingen die de medisch adviseur hierover heeft gemaakt, nader onderzoek moet worden gedaan naar de vraag in hoeverre de inzet van een ADL-hond een substantiële bijdrage kan leveren/de zorg die verzoekster nodig heeft en die niet door alternatieve voorzieningen/hulpmiddelen vervangen kan worden, kan doen afnemen.

Advies van Zorginstituut Nederland

Gelet op al het voorgaande raadt het Zorginstituut u aan om verweerder nader onderzoek te verrichten met inachtneming van het vorenstaande.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Pakket

Datum
11 mei 2016

Onze referentie
2016058493